YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(kuudes jaosto)

29 päivänä tammikuuta 2008 *

Asiassa T-206/07,

Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd, kotipaikka Foshan (Kiina), edustajinaan asianajaja J.-F. Bellis ja barrister G. Vallera,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajinaan aluksi solicitor B. O'Connor ja asianajaja P. Vergano ja sittemmin O'Connor ja barrister E. McGovern,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään H. van Vliet ja K. Talabér-Ricz,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

sekä

Vale Mill (Rochdale) Ltd, kotipaikka Rochdale (Yhdistynyt kuningaskunta),

Pirola SpA, kotipaikka Mapello (Italia),

ja

Colombo New Scal SpA, kotipaikka Rovagnate (Italia),

edustajinaan asianajajat G. Berrisch ja G. Wolf,

sekä

Italian tasavalta, asiamiehenään I. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato W. Ferrante,

väliintulijoina,

jossa vaaditaan kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 23.4.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 452/2007 (EUVL L 109, s. 12) siltä osin kuin sillä otetaan käyttöön polkumyyntitulli, jota sovelletaan kantajan valmistamien silityslautojen tuontiin,

EUROOPAN YHTEISÖJEN
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti M. Jaeger, joka toimii jaoston puheenjohtajana, sekä tuomarit A. W. H. Meij (esittelevä tuomari) ja V. Vadapalas,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Pocheć,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.12.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä perusasetus), 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa säädetään, että pyynnön, jolla vaaditaan kohtelua, joka on varattu markkinatalousolosuhteissa toimiville yrityksille, on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottajalla on ”yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan”.

2 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.”

3 Perusasetuksen 20 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetään lisäksi seuraavaa:

”4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti – – ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. – – Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää.”

Asian tausta

4 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (jäljempänä kantaja) on yhtiö, jonka kotipaikka on Foshanissa (Kiina) ja joka valmistaa ja vie silityslautoja erityisesti Euroopan unioniin.

5 Komissio julkaisi 4.2.2006 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL 2006, C 29, s. 2).

6 Kantaja esitti 23.2.2006 perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla pyynnön saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Kantaja lähetti 3.4.2006 komissiolle vastauksensa polkumyynnin torjuntaa koskevaan kyselyyn.

7 Komissio suoritti tarkastuksia 20.–23.6.2006 kantajan toimipaikassa sekä 26.6.2006 kantajaan etuyhteydessä olevan yrityksen toimipaikassa tämän kotipaikassa Hongkongissa sen selvittämiseksi, voidaanko kantajalle myöntää markkinataloudessa toimivan yrityksen asema, sekä kyseisten tuotteiden normaaliarvon määrittämiseksi Kiinan markkinoilla.

8 Komissio ilmoitti 11.8.2006 päivätyllä kirjeellään kantajalle katsovansa, että kantaja ei täytä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisia edellytyksiä, eikä sille näin ollen voida myöntää markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa. Komission mukaan kantajan kirjanpito ja tilintarkastuskertomukset eivät vastaa kansainvälisten tilinpäätösstandardien (International Accounting Standards, jäljempänä IAS-standardit) vaatimuksia.

9 Kantaja esitti huomautuksensa 1.9.2006 päivätyssä vastauksessa. Komissio vastasi 15.9.2006 päivätyllä kirjeellä kantajan esittämiin huomautuksiin ja ilmoitti kantajalle päätöksestään olla myöntämättä tälle markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa.

10 Komissio antoi 30.10.2006 asetuksen (EY) N:o 1620/2006 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnissa (EUVL L 300, s. 13; jäljempänä väliaikainen asetus). Tällä asetuksella vahvistettiin kantajan markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan pyynnön hylkääminen ja otettiin käyttöön 18,1 prosentin suuruinen väliaikainen polkumyyntitulli kantajan valmistamien silityslautojen tuonnissa.

11 Kantaja esitti 1.12.2006 huomautuksensa väliaikaisesta asetuksesta. Kantaja esitti 18.1.2007 lisähuomautuksensa, jotka koskivat yksinomaan markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämistä.

12 Kantaja esitti 19.1.2007 suulliset huomautuksensa komissiossa pidetyssä kuulemistilaisuudessa. Kantaja toimitti myöhemmin komissiolle Kiinasta kuukausittain tuotuja terästuotteita koskevat viralliset tilastot vuosilta 2004 ja 2005.

13 Komissio lähetti 20.2.2007 päivätyllä kirjeellä kantajalle yleisen lopullisen ilmoitusasiakirjan ja erityisen ilmoitusasiakirjan. Ensimmäisessä asiakirjassa komissio ilmoitti aikovansa pitää kantajaa markkinataloudessa toimivana yrityksenä. Komissio katsoi nimittäin, että yhtäältä väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä todetuilla yhtiön kirjanpitokäytännössä olevilla puutteilla ei ollut merkittäviä vaikutuksia kirjanpidosta ilmenevään taloudelliseen tulokseen, eikä toisaalta kirjanpidon puutteellisuus ensinnäkään aiheuttanut ongelmia vientimyyntiä koskevien tietojen osalta, koska komissio oli jo hyväksynyt kyseiset tiedot silloin, kun sillä oli mahdollisuus tarkistaa tietojen luotettavuus, ja toiseksi kirjanpidon puutteellisuus ei ollut ratkaisevaa kotimaan myynnin osalta, koska kotimaan myynti ei ollut riittävän merkittävää ollakseen edustavaa. Komissio ilmoitti täten, että normaaliarvo on näin ollen vahvistettava tuotantokustannusten perusteella ja että teräksen hinta on tuotantokustannusten

olennainen tekijä. Komissio katsoi tältä osin, että Kiinan teräksen tuontia koskevat viralliset tilastotiedot, jotka toimitettiin hallinnollisen menettelyn kuluessa, vahvistivat yrityksen kirjanpitotietojen luotettavuuden teräksen hinnan osalta ja mahdollistivat näin normaaliarvon laskemisen Kiinassa sovellettavan laskennallisen arvon perusteella.

14 Polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista esittäneet valituksen tekijät ilmoittivat 2.3.2007 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa 20.2.2007 päivätystä yleisestä lopullisesta ilmoitusasiakirjasta. Valituksen tekijät väittivät yhtäältä, että kantaja ei täytä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisia edellytyksiä, ja toisaalta, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen vastaista on joka tapauksessa se, että toimielimet muuttavat markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämistä menettelyn kuluessa.

15 Perusasetuksen 15 artiklan mukaisesti perustettu neuvoa-antava komitea (jäljempänä neuvoa-antava komitea) tutki 6.3.2007 komission sille 20.2.2007 toimittamat valmisteluasiakirjat. Neuvoa-antavan komitean useat jäsenet vastustivat sitä, että kantajalla katsottaisiin olevan markkinataloudessa toimivan yrityksen asema.

16 Komissio lähetti 23.3.2007 päivätyllä faksilla kantajalle tarkistetun yleisen lopullisen ilmoitusasiakirjan sekä tarkistetun erityisen ilmoitusasiakirjan, joissa se ilmoitti, että se oli muuttanut 20.2.2007 tekemäänsä arviota markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisestä kantajalle. Komissio katsoi erityisesti, että kantajan soveltama käytäntö, jolla se tasoitti tulot ja menot ja kirjasi myynnit tiivistelminä kirjanpitoon suoriteperusteisen kirjanpidon periaatteen vastaisesti, rikkoi IAS-standardeja perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädettyjen vaatimusten vastaisesti.

17 Komissio lähetti 23.3.2007 tarkistetun lopullisen valmisteluasiakirjan myös neuvoa-antavan komitean jäsenille kuulemista varten. Neuvoa-antava komitea hyväksyi kyseisen asiakirjan 27.3.2007 kirjallisen menettelyn päätteeksi.

18 Kantajalle asetettiin määräajaksi 29.3.2007 huomautusten esittämiselle tarkistetusta yleisestä lopullisesta ilmoitusasiakirjasta sekä tarkistetusta erityisestä ilmoitusasiakirjasta. Komissio jatkoi kantajan pyynnöstä 29.3.2007 päivätyllä kirjeellään määräaikaa 2.4.2007 saakka ja ilmoitti kantajalle, että se oli myöntänyt tälle oikeuden tutustua ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon 27.3.2007 lähtien, mutta täsmensi kuitenkin, että asiakirja-aineistoon ei ollut lisätty mitään uusia tietoja kahden edellisen viikon aikana.

19 Komissio jätti 29.3.2007 neuvostolle lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen, joka perustui tarkistettuun yleiseen lopulliseen ilmoitusasiakirjaan. Ehdotuksen perusteluissa mainittiin, että neuvoa-antava komitea oli kuullut jäsenvaltioita 6.3.2007 pidetyssä kokouksessa.

20 Kantaja esitti 2.4.2007 huomautuksensa 23.3.2007 toimitettuihin asiakirjoihin, jotka sisälsivät komission tarkistetun arvion. Kantaja riitautti tässä yhteydessä komission päätelmän, jonka mukaan kantaja ei täyttänyt vaadittuja edellytyksiä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiseksi, ja vaati, ettei komissio hyväksy valituksen tekijöiden väitteitä, joiden mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisessä virkkeessä kielletään komissiota muuttamasta alkuperäistä päätöstään olla myöntämättä kyseistä asemaa.

21 Komissio vahvisti 4.4.2007 päivätyllä vastauksellaan päätelmänsä siitä, etteivät markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiseksi vaaditut edellytykset täyttyneet. Komissio totesi lisäksi, että sen oikeuskäytännön mukaan, joka koskee markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiseksi esitetyn pyynnön arvioimista, vanhoja tosiseikkoja ei saa arvioida uudelleen.

22 Kantaja pyysi 5.4.2007 päivätyllä kirjeellään komissiota ehdottamaan neuvostolle lopulliset toimenpiteet 20.2.2007 päivätyn yleisen lopullisen ilmoitusasiakirjan perusteella, koska markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva päätelmä perustui kantajan mukaan oikeudelliseen virheeseen.

23 Neuvosto antoi 23.4.2007 asetuksen (EY) N:o 452/2007 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silitys-lautojen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 109, s. 12; jäljempänä riidanalainen asetus). Asetuksella otettiin käyttöön 18,1 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli kantajan valmistamien silityslautojen tuonnissa.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

24 Kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 12.6.2007 toimittamallaan kannekirjelmällä.

25 Kantaja esitti samana päivänä toimittamallaan erillisellä asiakirjalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan 1 kohdan mukaisen hakemuksen asian ratkaisemiseksi nopeutetussa menettelyssä.

26 Vastaanotettuaan neuvoston huomautukset 10.7.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toinen jaosto päätti myöntää nopeutetun menettelyn.

27 Työjärjestyksen 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimenpiteinä kantajaa ja neuvostoa pyydettiin osallistumaan esittelevän tuomarin kanssa 19.7.2007 pidettävään epäviralliseen kokoukseen nopeutetun menettelyn yksityiskohtien selvittämiseksi.

28 Kirjaamoon 28.8.2007, 5.9.2007 ja 6.9.2007 toimitetuilla asiakirjoilla komissio ensimmäisenä, Vale Mill (Rochdale) Ltd-, Pirola SpA- ja Colombo New Scal SpA -nimiset yhtiöt (jäljempänä väliintulijoina olevat yhtiöt) seuraavina sekä Italian tasavalta viimeisenä pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

29 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoja muutettiin, ja esittelevä tuomari nimitettiin puheenjohtajaksi kuudenteen jaostoon, jolle esillä oleva asia näin ollen siirrettiin.

30 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemukset 3.10.2007 antamallaan kolmella määräyksellä. Työjärjestyksen 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimenpiteinä väliintulijoita pyydettiin lisäksi toimittamaan väliintulokirjelmänsä, jotka ne toimittivat määräajassa.

31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti M. Jaeger nimettiin 6.12.2007 tehdyllä päätöksellä työjärjestyksen 8 artiklan kolmannen kohdan ja 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti asiaa käsittelevän jaoston puheenjohtajaksi tuomari Tchipevin tilalle, joka oli estynyt osallistumasta käsittelyyn.

32 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin siinä otetaan käyttöön sen valmistamien silityslautojen tuontia koskeva polkumyyntitulli

– velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

33 Neuvosto, jota komissio ja väliintulijoina olevat yhtiöt tukevat, vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

34 Italian tasavalta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää kanteen.

Oikeudellinen arviointi

35 Kantaja esittää kaksi kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee oikeudellista virhettä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan soveltamisessa ja toinen puolustautumisoikeuksien loukkaamista sekä perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkomista.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee oikeudellista virhettä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan soveltamisessa

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

36 Kantaja väittää, että ainoa selitys, jolla on perusteltu komission markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä koskevan kannan äkillistä muutosta, on esitetty 4.4.2007 päivätyssä kirjeessä, jossa komissio väitti, että tällaisen aseman myöntämiseksi esitetyn pyynnön tutkimista koskevan oikeuskäytännön mukaan vanhoja tosiseikkoja ei saa arvioida uudelleen. Kantaja huomauttaa, että komissio ei ole selittänyt, miltä osin yleisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa esitetyt päätelmät olivat perusteettomia, sekä antaa ymmärtää, että neuvostolle toimitettua ehdotusta lopullisiksi toimenpiteiksi ei näin ollen ole perusteltu, mikä on ristiriidassa EY 253 artiklan kanssa.

37 Kantaja muistuttaa, että kysymystä siitä, voivatko toimielimet muuttaa yrityksen aseman määrittämistä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan nojalla, on jo käsitelty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-138/02, Nanjing Metalink vastaan neuvosto, 14.11.2006 antamassa tuomiossa (Kok. 2006, s. II-4347). Kantaja esittää, että kyseisessä tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen tarkoituksena on varmistaa se, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asema määritetään puolueettomasti eikä sillä perusteella, miten määrittäminen vaikuttaa polkumyyntimarginaalin laskemiseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi täten, että kyseisen säännöksen vastaista on se, että toimielimet arvioivat uudelleen tietoja, jotka olivat niiden käytettävissä jo markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman alkuperäisen määrittämisen aikana. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi kuitenkin, että toimielimet voivat peruuttaa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, jos osoittautuu, että kyseinen yritys ei täytä tällaisen aseman myöntämiselle asetettuja edellytyksiä sen vuoksi, että tosiasiallinen tilanne on muuttunut tai että uusia tosiseikkoja on tullut esille.

38 Kantaja väittää, että sääntö, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen vastaista on se, että toimielimet arvioivat uudelleen tietoja, jotka olivat jo niiden käytettävissä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman alkuperäisen määrittämisen aikana, edellyttää, että kyseistä asemaa koskeva alustava päätös on tehty ennen kuin normaaliarvo määritetään. Kantajan mukaan tämä säännös olisi muuten merkityksetön. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa komissio kuitenkin samanaikaisesti tutki sitä, voidaanko kantajaa pitää markkinataloudessa toimivana yrityksenä, ja määritti normaaliarvon.

39 Kantajan mukaan näin ollen ei ole olemassa perustetta käsitellä kantajan asemaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan nojalla eri tavalla kuin polkumyyntimarginaalin väliaikaista määrittämistä koskevia muita näkökohtia, joita voidaan tarkistaa tutkinnan aikana. Komission tulkinta kyseisestä säännöksestä on lisäksi hyvän hallinnon periaatteen vastainen siksi, että sen mukaan neuvoston ja komission on otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitullit virheellisin perustein. Koska komissio katsoi 20.2.2007 päivätyssä yleisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa esitettyjen perusteiden nojalla, että kantajan aseman alkuperäinen määrittäminen oli perusteeton, komissiolla ei olisi vain ollut oikeus vaan myös velvollisuus korjata kyseisen aseman määrittäminen.

40 Ehdotus lopullisiksi toimenpiteiksi perustuu siten perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan rikkomiseen. Tämän lainvastaisuuden seurauksena myös riidanalainen asetus on pätemätön.

41 Neuvosto ja osapuolet, jotka saavat osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia, pitävät tätä kanneperustetta perusteettomana.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

42 Ensimmäiseksi on tutkittava, onko komissio muuttanut 20.2.2007 päivättyyn lopulliseen ilmoitusasiakirjaan sisältyvää ehdotustaan sen johdosta, että se ei saanut arvioida uudelleen vanhoja tosiseikkoja.

43 Tältä osin on ensiksi korostettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 12–14 perustelukappaleessa neuvosto on todennut seuraavaa:

”(12) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen yksi yhteistyössä toimiva kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sille olisi pitänyt myöntää markkinatalouskohtelu. Yritys totesi jälleen, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 25 kappaleessa esitetty kirjanpitokäytäntö, jonka vuoksi viideltä kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta evättiin markkinatalouskohtelu (kolme hylättiin ainoastaan tästä syystä), ei ollut niin merkittävä, että se olisi vaikuttanut kirjanpidon luotettavuuteen – kirjanpito oli itse asiassa kattava – eikä sillä ole vaikutusta polkumyyntimarginaalin määrittämiseen.

(13) Edellä mainittujen yrityksen käyttämien kirjanpitokäytäntöjen havaittiin tarkastuskäynnillä olevan selvästi [IAS-standardien], erityisesti [IAS-standardi] nro 1:n, vastaisia, eikä niitä voitu pitää merkityksettöminä. Sellaista uutta näyttöä, joka voisi muuttaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 25 kappaleessa olevat päätelmät, ei esitetty.

(14) Koska tältä osin ei esitetty muita asiaan liittyviä ja perusteltuja huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 15–28 kappale vahvistetaan.”

44 Edellä lausutusta seuraa, että se, että riidanalaisessa asetuksessa ei muutettu väliaikaisessa asetuksessa tehtyä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaa määrittämistä, ei perustunut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisessä virkkeessä säädettyyn vanhojen tosiseikkojen uudelleenarviointia koskevaan kieltoon, vaan siihen, että kantajan kirjanpito oli IAS-standardien vastainen, sekä siihen, että sellaisia uusia seikkoja ei ollut, jotka olisivat voineet vaikuttaa tähän arviointiin. Tämä muuttamatta jättäminen seuraa siten kyseisen asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan aineellisista edellytyksistä.

45 Seuraavaksi on todettava, että myöskään tarkistetusta yleisestä lopullisesta ilmoitusasiakirjasta ja tarkistetusta erityisestä ilmoitusasiakirjasta ei ilmene, että sitä, että komissio ei ehdottanut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä kantajalle, olisi perusteltu sillä, että vanhoja tosiseikkoja ei saanut arvioida uudelleen, vaan komission väitteet koskivat tältä osin yksinomaan sitä, että kantajan kirjanpitokäytäntö oli IAS-standardien vastainen.

46 Ainoa asiakirja, jossa komissio esittää, että markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämistä koskevan oikeuskäytännön mukaan vanhoja tosiseikkoja ei saa arvioida uudelleen, on komission 4.4.2007 päivätty kirje, minkä myös kantaja on itse todennut. Komissio toteaa kirjeessään erityisesti seuraavaa:

”Asiakkaanne toistaa edelleen 2.4.2007 päivätyissä huomautuksissaan samat väitteet, jotka on jo esitetty ennen lopullisen ilmoitusasiakirjan laatimista ja jotka koskevat kirjanpitovirheitä ja sitä, ovatko kirjanpitovirheet IAS-standardien mukaisia, mutta, kuten olette varsin tietoinen, sen oikeuskäytännön mukaan, joka koskee markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiseksi esitetyn pyynnön arviointia, vanhoja tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen.”

47 Kyseisestä kirjeestä käy ilmi, että komissio vetosi oikeuskäytäntöön, jossa kielletään vanhojen tosiseikkojen arvioiminen uudelleen, siinä tarkoituksessa, että se voisi hylätä kantajan väitteet, jotka kantaja oli jo esittänyt ennen lopullisen ilmoitusasiakirjan lähettämistä. Vastauksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen komissio täsmensi, eikä kantaja kiistänyt asiaa tältä osin, että kyseisissä huomautuksissa olevat väitteet sisältyivät 1.9.2006 päivättyyn kirjeeseen, jonka kantaja lähetti ennen 15.9.2006 tehtyä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman alkuperäistä määrittämistä, joka pantiin täytäntöön väliaikaisella asetuksella.

48 On kuitenkin todettava, että 4.4.2007 päivätyssä kirjeessään komissio perusteli markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman epäämistä sillä, että kantajan kirjanpito ei IAS-standardien vastaisesti noudattanut suoriteperusteisen kirjanpidon periaatetta, siinä tehtiin tasoituksia ja esitettiin kokonaismyynti sen sijaan, että myynnit olisi esitetty eriteltyinä. Komissio toteaa tältä osin, että suoritetuissa tarkastuksissa ei ollut esitetty huomautuksia tältä osin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa, että komissio totesi myös, että kantajan kirjanpidossa ilmeneviä puutteita ei voitu arvioida uudelleen teräksen hintaa koskevien tietojen perusteella.

49 Kirjeestä käy täten ilmi, että komission huomautus, jonka mukaan vanhoja tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen, on luonteeltaan liitännäinen, koska komissio oli perustellut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisen ehdottamatta jättämistä arvioinnilla siitä, täyttikö kantaja sovellettavat aineelliset edellytykset.

50 Täten on todettava, että kantajan väite, jonka mukaan komissio nojautui nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kieltoon arvioida vanhoja tosiseikkoja uudelleen, on tosiseikkojen osalta virheellinen. Koska ensimmäistä kanneperustetta ei tästä syystä voida hyväksyä, keskustelu perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen ja edellä mainitussa asiassa Nanjing Metalink vastaan neuvosto annetun tuomion 44 kohdan tulkinnasta on siten merkityksetön.

51 Lisäksi on täsmennettävä, että sen seikan, että kantaja kyseenalaisti istunnossa päätöksentekomenettelyn, joka johti komission ehdotukseen, sekä toimielinten arvioinnin siitä, täyttääkö yritys perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa asetetut edellytykset, ei ole tarkoitus toimia itsenäisenä kumoamisperusteena, koska sellainen kumoamisperuste olisi uusi, mistä syystä se olisi jätettävä tutkimatta, mitä myös neuvosto ja osapuolet, jotka saavat osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia, väittivät. Kuten kantaja vahvisti istunnossa, kyseisillä väitteillä vain täydennetään ensimmäisen kanneperusteen taustaa.

52 Lisäksi kantajan väitteestä, jonka mukaan komissio ei selittänyt miltä osin sen yleisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa esittämät päätelmät ovat perusteettomia, on korostettava, että EY 253 artiklassa säädetyn velvollisuuden nojalla lopullinen toimi on perusteltava vain kaikkien sellaisten tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen osalta, jotka ovat merkityksellisiä toimessa tehtyjen päätelmien kannalta. Perusteluvelvollisuuden tarkoituksena ei ole selittää sitä, miten toimielimen kanta on muodostunut hallinnollisen menettelyn kuluessa, eikä sillä siten ole tarkoitus perustella lopullisessa toimessa tehdyn ratkaisun ja osapuolille menettelyn aikana huomautusten tekemiseksi lähetetyistä asiakirjoista ilmenevän väliaikaisen kannan välillä olevia eroja (ks. vastaavasti asia T-464/04, Impala v. komissio, tuomio 13.7.2006, Kok. 2006, s. II-2289, 285 kohta). Tämä velvollisuus ei merkitse siten myöskään sitä, että toimielimen pitäisi selittää miltä osin hallinnollisen menettelyn tietyssä vaiheessa esitetty kanta mahdollisesti oli perusteeton.

53 Lisäksi on todettava, että lopullista ilmoitusasiakirjaa ei voida pitää asianosaiselle vastaisena toimena eikä sillä anneta asianosaiselle oikeuksia. Kuten perusasetuksen 20 artiklasta käy ilmi, kyseisellä asiakirjalla on tarkoitus esittää hallinnollisen menettelyn aikana olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella komissio aikoo tehdä suosituksen lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta, jotta kaikki asianosaiset olisivat tietoisia ehdotetuista toimintalinjoista ja jotta komissio saisi

asianosaisten huomautukset tältä osin. Koska komission esittämää kantaa voidaan muuttaa saatujen huomautusten perusteella, komission kanta on – kuten neuvosto ja komissio väittävät – välttämättä väliaikainen, mikä käy ilmi perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan viimeisestä virkkeestä.

54 Näin ollen se seikka, että riidanalaisen asetuksen perusteluissa ei selitetä, miltä osin 20.2.2007 päivätyssä yleisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa olevat päätelmät ovat perusteettomia, sekä se seikka – mikäli se todetaan –, että komissio ei ole antanut selitystä tältä osin, eivät sellaisenaan tee riidanalaisesta asetuksesta lainvastaista.

55 Edellä todetun perusteella ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkomista

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

56 Kantaja esittää, että perusasetuksen 20 artiklan 4 ja 5 kohdasta seuraa, että komission on annettava asianosaisille niitä olennaisia tosiseikkoja ja huomioita koskeva lopullinen ilmoitus, joiden perusteella komissio aikoo tehdä ehdotuksen lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta, vähintään 10 päivää ennen kuin se jättää neuvostolle ehdotuksen lopullisiksi toimenpiteiksi, jotta asianosaiset voivat esittää huomautuksensa tässä erittäin lyhyessä ajassa ja jotta komissio voi ottaa ne huomioon.

57 Komissio jätti neuvostolle tarkistettuun lopulliseen ilmoitusasiakirjaan perustuvia lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen kuitenkin vain kuusi päivää sen jälkeen, kun se lähetti kantajalle kyseisen ilmoitusasiakirjan ilman, että se odotti perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetyn 10 päivän pituisen määräajan täyttymistä, ja neljä päivää ennen määräpäivää, joka kantajalle oli asetettu huomautusten jättämiselle.

58 Neuvosto ja osapuolet, jotka saavat osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia, kiistävät sen, että kantajan puolustautumisoikeuksia olisi loukattu. Tarkistetun yleisen lopullisen ilmoitusasiakirjan lähettämisen jälkeen komissio nimittäin myönsi kantajalle huomautustensa esittämiseksi kuuden päivän määräajan, joka myöhemmin pidennettiin 10 päiväksi. Perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädettyä 10 päivän määräaikaa on näin ollen noudatettu. Neuvosto väittää lisäksi, että aikataulu, jossa komission ehdotus on jätettävä neuvostolle, on menettelyä koskeva kysymys, johon ei sovelleta perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan säännöksiä. Komissio ei ole täten rikkonut menettelyä koskevaa vaatimusta.

59 Kantaja ei ole myöskään osoittanut, että komissio ei olisi tutkinut sen esittämiä huomautuksia. Neuvosto toteaa, että kantajalla on ollut mahdollisuus käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät tarkastuskäynneillä havaittuihin kirjanpidossa ilmeneviin puutteisiin, ja näin kantaja on myös tehnyt. Neuvosto toteaa Italian tasavallan sekä väliintulijoina olevien yhtiöiden tukemana lisäksi, että se seikka, että komission ehdotus jätettiin ennen kuin määräaika kantajan huomautusten esittämiselle päättyi, ei tarkoita, että kyseisiä huomautuksia ei otettu huomioon, koska komissiolla oli mahdollisuus muuttaa ehdotustaan ennen kuin neuvosto hyväksyi sen, jos komissio katsoi muuttamisen tarpeelliseksi.

60 Lopuksi neuvosto katsoo Italian tasavallan sekä väliintulijoina olevien yhtiöiden tukemana, että kantaja ei täsmennä, mitä sellaisia väitteitä se olisi voinut esittää, joita komissio ei ole tutkinut. Väliintulijoina olevat yhtiöt täsmentävät, että 2.4.2007 päivätyssä kirjeessään kantaja vain toistaa aikaisemmat väitteensä, joihin komissio on

jo vastannut. Yhtiöt katsovat näin ollen, että kantaja ei ole osoittanut, että se, että ehdotus jätettiin neuvostolle ennen kuin kantajalle asetettu määräaika oli päättynyt, vaikutti kantajan puolustautumismahdollisuuksiin.

61 Komissio lisää, että kantajalla on joka tapauksessa ollut mahdollisuus vastata kysymykseen kantajan kirjanpidossa ilmenevistä puutteista ja osoittaa, että se täyttää perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa säädetyt edellytykset. Kantajan huomautukset tutkittiin ja hylättiin komission 15.9.2006 päivätyllä kirjeellä, ja tämä arviointi vahvistettiin sittemmin väliaikaisessa asetuksessa ja toistettiin myöhemmin 4.4.2007 päivätyssä kirjeessä sekä vahvistettiin uudelleen riidanalaisessa asetuksessa.

62 Komission ja väliintulijoina olevien yhtiöiden mukaan sen 23.3.2007 päivätyn faksin lähettäminen, jolla kantajalle ilmoitettiin siitä, että komission yksiköt aikoivat tehdä komission jäsenistä muodostuvalle kollegiolle erilaisen ehdotuksen kuin mitä 20.2.2007 päivätyssä kirjeessä oli, ei ollut tarpeen, koska perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan loppuosan mukaan osapuolille on ilmoitettava vain, jos tehty päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin kuin mitä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa on esitetty. Tarkistettu yleinen lopullinen ilmoitusasiakirja ja tarkistettu erityinen ilmoitusasiakirja eivät kuitenkaan sisältäneet uusia tosiasioita tai huomioita.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

63 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate on yhteisön oikeuden perusperiaate, jonka mukaan yrityksille, joita polkumyyntiasetusta edeltävä tutki-

musmenettely koskee, on hallinnollisen menettelyn aikana annettava mahdollisuus tehokkaasti esittää kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja asianhaarojen todenmukaisuudesta ja merkityksellisyydestä (ks. asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004, Kok. 2004, s. II-3663, 288 ja 289 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

64 Kyseiset vaatimukset on pantu täytäntöön perusasetuksen 20 artiklalla, jonka 4 kohdassa säädetään lopullisen ilmoittamisen tekemisestä kirjallisesti. Jos lopullinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin kuin mitä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa on esitetty, tämän säännöksen mukaan ”niistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista”. Perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa täsmennetään, että ”lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää”.

65 Neuvosto väittää nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, että sillä, että komissio jätti neuvostolle ehdotuksen lopullisiksi toimenpiteiksi ennen kuin perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetty 10 päivän määräaika päättyi, ei rikota kyseistä säännöstä. Tältä osin on todettava, että perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan sanamuodosta käy selvästi ilmi, että komission on toimitettava lopullinen ilmoitusasiakirja asianosaisille viimeistään kuukautta ennen lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen jättämistä neuvostolle. Vaikka perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa ei täsmennetä sitä, onko komission odotettava 10 päivän määräajan umpeutumista ennen ehdotuksensa jättämistä neuvostolle, tätä säännöstä, joka seuraa välittömästi 4 kohtaa, ei voida tulkita tavalla, joka on ristiriidassa viimeksi mainitun kohdan kanssa. Näin ollen on katsottava, että komissio ei voi jättää ehdotustaan neuvostolle ennen kyseisessä säännöksessä säädetyn 10 päivän määräajan päättymistä (ks. vastaavasti asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. II-4137, 81–83 kohta).

66 Tämän ratkaisun tarkoituksena on myös varmistaa, että komissio todella ottaa huomioon asianosaisten mahdollisesti tekemät huomautukset ennen kuin se jättää ehdotuksensa neuvostolle. Tältä osin neuvoston väitettä siitä, että komissio voi ottaa nämä huomautukset huomioon siten, että se myöhemmin muuttaa neuvostolle jättämäänsä ehdotusta, ei voida hyväksyä. On todettava nimittäin, että EY 250 artiklan 2 kohdassa komissiolle annetaan valta muuttaa neuvostolle jättämäänsä ehdotusta toimielimen tai tarvittaessa päätöksentekomenettelyyn osallistuvien eri toimielinten näkökantojen yhteensovittamisen helpottamiseksi, kunhan ehdotuksessa määriteltyä yhteisön intressiä noudatetaan (ks. vastaavasti asia C-280/93, Saksa v. neuvosto, tuomio 5.10.1994, Kok. 1994, s. I-4973, Kok. Ep. XVI, s. I-173, 36 kohta). Kyseistä valtaa ei siten voida käyttää sen varmistamiseksi, että osapuolten huomautukset otetaan asianmukaisesti huomioon.

67 Lisäksi on korostettava, että asianosaisten huomautuksilla voi olla merkittäviä vaikutuksia lopullisen säädöksen sisältöön. Pelkästään se seikka, että ehdotus lopullisiksi toimenpiteiksi on jo jätetty neuvostolle, voi sellaisenaan vaikuttaa kyseisistä huomautuksista tehtäviin päätelmiin. Täten ei voida sulkea pois sitä, että komission mahdollisuudella jättää ehdotuksensa neuvostolle jopa ennen asianosaisten huomautusten vastaanottamista estetään huomautusten tehokas huomioon ottaminen.

68 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava aluksi, että toisin kuin väliintulijoina olevat yhtiöt ja komissio väittävät, viimeksi mainitun oli ilmoitettava asianosaisille uudesta kannastaan, sellaisena kuin se esitettiin 23.3.2007 päivätyssä tarkistetussa yleisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa sekä samana päivänä päivätyssä tarkistetussa erityisessä ilmoitusasiakirjassa, koska asiakirjat sisälsivät perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun uuden tai erilaisen arvion, jonka mukaan teräksen tuonnin hintaa koskevat tiedot eivät muuttaneet niitä päätelmiä, joita markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisen kannalta oli tehtävä siitä, että kantaja ei noudattanut IAS-standardeja.

69 Tältä osin on todettava, että koska perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa nimenomaisesti viitataan ”eri tosiasioihin ja huomioihin”, kyseinen säännös ei tue komission istunnossa puolustamaa väitettä, jonka mukaan asianosaisille ei tarvitse ilmoittaa siitä, jos muutetaan pelkästään tosiseikkojen arviointia tosiseikkojen pysyessä muuttumattomina. Kun merkityksellisiä tosiseikkoja arvioidaan ensimmäistä kertaa, arvioinnista on ilmoitettava asianosaisille, jotta ne voisivat tehdä siitä huomautuksensa.

70 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa seuraavaksi, että on kiistatonta, että tarkistettu yleinen lopullinen ilmoitusasiakirja ja tarkistettu erityinen ilmoitusasiakirja lähetettiin kantajalle 23.3.2007, kun taas ehdotus lopullisiksi toimenpiteiksi jätettiin neuvostolle kuusi päivää myöhemmin 29.3.2007. Näin ollen on todettava, että komissio ei noudattanut perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

71 Perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetyn 10 päivän määräajan noudattamatta jättäminen voi kuitenkin johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen vain silloin, kun on mahdollista, että tämän sääntöjenvastaisuuden johdosta hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jolloin kantajan puolustautumisoikeuksiin olisi tosiasiallisesti vaikutettu (ks. vastaavasti asia 30/78, Distillers Company v. komissio, tuomio 10.7.1980, Kok. 1980, s. 2229, 26 kohta ja em. asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 331 kohta).

72 Tältä osin markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämisen osalta asiakirja-aineistosta ei käy ilmi, että tarkistettu yleinen lopullinen ilmoitusasiakirja ja tarkistettu erityinen ilmoitusasiakirja, jotka lähetettiin 23.3.2007 kantajalle, olisivat sisältäneet uusia tosiseikkoja, joista kantaja ei vielä tiennyt. Kyseisillä asiakirjoilla komissio pelkästään tiedotti kantajalle aikomuksestaan muuttaa aikaisempaa kantaansa ja pysyttää näin 15.9.2006 alun perin tekemänsä päätöksen, joka oli pantu täytäntöön väliaikaisella asetuksella.

73 Komission väittämän mukaisesti kantajalla oli kuitenkin ollut mahdollisuus esittää huomautuksensa alkuperäisestä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämisestä (ks. edellä 9–12 kohta). Kantajan huomautukset, jotka sisälsivät erityisesti teräksen tuonnin hintaa koskevia tietoja, johtivat siihen, että komissio jopa harkitsi muuttavansa alkuperäistä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämistä. Näin ollen on todettava, että kantajalla oli jo mahdollisuus lausua hallinnollisen menettelyn aikaisemmassa vaiheessa kannasta, joka esitettiin uudelleen 23.3.2007 päivätyssä tarkistetussa yleisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa sekä samana päivänä päivätyssä tarkistetussa erityisessä ilmoitusasiakirjassa.

74 Kuten lisäksi neuvosto korostaa, kantaja ei myöskään täsmennä, mitä sellaisia väitteitä se olisi voinut esittää ilman todettua menettelysääntöjen rikkomista, joita komissio ei ole jo tutkinut. Tältä osin on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen väitettyä soveltamista koskevia väitteitä lukuun ottamatta 2.4.2007 päivätystä kirjeestä ei käy ilmi, että kantaja olisi esittänyt uusia väitteitä vastauksena komission kantaan. Kantajan huomautukset keskittyivät todettujen kirjanpitovirheiden merkitykseen sekä siihen, mitä päätelmiä teräksen tuonnin hintaa koskevista tiedoista tulisi tehdä, minkä kysymysten osalta kantaja oli jo täysin ilmoittanut näkemyksensä.

75 Kyseisessä kirjeessä esitetyt huomautukset, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen soveltamista sekä edellä mainitussa asiassa Nanjing Metalink vastaan neuvosto annettua tuomiota, eivät kuitenkaan vaikuttaneet riidanalaisen asetuksen sisältöön, koska markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman epääminen perustui perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan aineellisten edellytysten soveltamiseen (ks. edellä 48 ja 49 kohta), kuten ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä todettiin.

76 Näin ollen on todettava, että perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkominen ei vaikuttanut riidanalaisen asetuksen sisältöön eikä siten kantajan puolustautumisoikeuksiin. Tätä sääntöjenvastaisuutta ei voida pitää siten sellaisena, että riidanalainen asetus olisi sen seurauksena lainvastainen ja että se olisi kumottava. Toinen kanneperuste on siten hylättävä.

77 Näin ollen nyt käsiteltävänä oleva kanne on kokonaisuudessaan hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

78 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Lisäksi kyseisen työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

79 Koska kantaja on hävinnyt asian ja neuvosto sekä väliintulijoina olevat yhtiöt ovat vaatineet oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan neuvoston sekä väliintulijoina olevien yhtiöiden oikeudenkäyntikulut. Komissio ja Italian tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan neuvoston, Vale Mill (Rochdale) Ltd:n, Pirola SpA:n ja Colombo New Scal SpA:n oikeudenkäyntikulut.

3) Komissio ja Italian tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Jaeger Meij Vadapalas

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä tammikuuta 2008.

E. Coulon M. Jaeger

kirjaaja presidentti